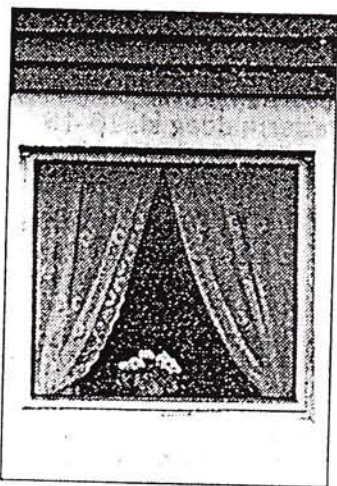

1997

BERGENS TIDENDE · ONSD.

Fem unge norske

BILDET som vindu og vinduet som bilde. Hanstvedts fotografier er begge deler.

utstilling/installasjon, fotografi, video m.m.

Per Odd Bakke, Gry-Hege Johansen, Yngvar Larsen, Jorunn Irene Hanstvedt og Aage Langhelle
Bergen Kunstforening
Interessante, men litt ujevne prosjekter

De fem unge kunstnerne som nå stiller ut i Kunstforeningen har alle markert seg som aktive utstillere på 90-tallet. Her viser de fem individuelle prosjekter som ikke lar seg innordne en felles tematikk. Arbeidene må vurderes på egne premisser, men plassen tillater dessverre ikke en fyldigere anmeldelse av hver enkelt, noe de egentlig hadde fortjent.

Mest overbevisende er Jorunn Irene Hanstvedts prosjekt *Vindu*, en serie på tyve fotografier av vinduer fra Sor-Vestlandet. Ved første øyekast virker bildene nesten irriterende ensformige og hverdagslige, men når vi ser nærmere etter er de både underfundige og tankevekkende.

Nesten som en antropolog undersøker Hanstvedt vinduet som en form for selvrepresentasjon, og som grense mellom den offentlige og den private sfære. Vinduskarmen blir en smal scene, hvor gardiner, pottplanter og nips er omsorgsfullt ordnet. Vinduene preges av en viss tilbakeholdenhet, men de individuelle forskjellene er likevel tydelige og varierer fra innbydende blonder og kapper til avvisende rullegardiner.

Fotografiene fungerer også som en visuell lek hvor husveggenes lilla etonittplater matcher konkyliene i vinduskarmen, en nedtrukket persienne gjentar veggpanelets stramme striper, og levende planter spiller opp mot blonddegardinenes stiliserte blomstermønstre.

Aage Langhelle bruker også fotografier i sin installasjon, men på en helt annen måte: han bokstavelig talt fletter dem sammen. Resultatet er både overraskende og fascinerende. Bilder fra reiser og objekter fra hans tidligere prosjekter samles i en rik og kompleks vev, hvor tidens gang og personlighetens sammensatte karakter tematiseres. Her er mulighetene for videreutvikling store.

Det biografiske er enda mer fremtredende hos Gry-Hege Johansen. Hennes serie med gamle familiefotografier og utdrag fra oldemorens dagbok er fengslende. Å stille disse sammen med arrangerte fotografier av kvinner som poserer med blondineparykk, virker imidlertid litt søkt.

I Per Odd Bakkens videoinstallasjon er også kvinner i fokus, og her strever de med å få sagt det de vil si. Men dette forsøket på å tematisere forholdet mellom språk, kjønn og makt virker uforløst. Kvinnenes tilgjorte og tildels sterkt overdrevne spill undergraver etter min mening det kunstneren vil formidle.

Yngvar Larsens prosjekt er heller ikke uproblematisk. Gjennomgangstemaet er ordspill med samfunnskritisk brodd, som maleriet av et kantet og deformert yin-yang tegn påført teksten *Super gen i alt*. Spørsmålet er imidlertid om disse arbeidene klarer å holde oss fangt utover den tiden det tar å dekode de doble meldingene.

ANMELDT AV
TORILD GJESVIK